

ZGODNJA

DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

„Danica“ izhaja vsak petek na celi poli, in velja po pošti za celo leto 4 gl. 60 kr., za pol leta 2 gl. 40 kr., za četert leta 1 gl. 30 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 4 gl., za pol leta 2 gl., za četert leta 1 gl., ako zadene na ta dan praznik, izide „Danica“ dan poprej.

Tečaj XL.

V Ljubljani, 26. vel. serpana 1887.

List 34.

Poročilo bratovščine za vedno češčenje presv. Rešnjega Telesa in za opravo ubožnih cerkev v Ljubljanski škofiji za leto 1886/87.

(Konec.)

58. Ihan: 1 rudeč mašni plašč.
 59. Sv. Helena: 1 bel pluvijal.
 60. Blagovica: 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.
 61. Krašinja: 1 burzo in 1 štolo za obhajila.
 62. Češnjice: 1 bel mašni plašč.
 63. Kerka: 3 koretlje.
 64. Žalina: 2 belo-rudeči blazini za mašne bukve.
 65. Polica: 1 velum.
 66. Javor: 1 velum in 1 štolo za litanije.
 67. Litija: 1 bel pluvijal.
 68. Svibno: 1 obhajilno burzo, 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.
 69. Šenčur pod Kumom: 1 vijoličen mašni plašč.
 70. Kresnice: 1 obhajilno burzo, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.
 71. Štanga: 1 rudeč mašni plašč.
 72. Janče: 1 vijoličen mašni plašč.
 73. Dole: 1 vijoličen mašni plašč.
 74. Javorje pri Litiji: 3 koretlje.
 75. Šent Rupert: 1 velum.
 76. Žužemberk: 1 velum, 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve.
 77. Doberniče: 1 črn mašni plašč.
 78. Mokronog: 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.
 79. Šent Janž: 1 obhajilno burzo, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.
 80. Sv. Križ poleg Turna: 1 velum.
 81. Sv. Trojica: 2 obhajilni štoli, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.
 82. Mirna: 1 rudeč mašni plašč.
 83. Ajdovica: 1 bel mašni plašč.
 84. Šent Lorenc: 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.
 85. Sela pri Šumbregu: 1 bel mašni plašč.
 86. Šent Jernej: 1 črn mašni plašč, 2 obhajilni burzi.
 87. Škocijan pri Turjaku: 1 antependij, 2 obhajilni burzi.
 88. Raka: 3 koretlje.
 89. Križevo pri Kostanjevici: 3 koretlje.
 90. Čatež ob Savi: 3 koretlje.
 91. Bučka: 1 rudeč mašni plašč.
 92. Kostanjevica: 3 koretlje.
 93. Novo mesto: 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.
 94. Stopiče: 1 velum.
 95. Šmarjeta: 3 koretlje, 2 obhajilni štoli.
 96. Čermošnjice: 1 bel mašni plašč, 1 obhajilno burzo.
 97. Bela cerkev: 1 črn mašni plašč, 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve.
 98. Vavta vas: 1 bel pluvijal.
 99. Poljanica: 3 koretje, 1 obhajilno burzo.
 100. Toplice: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve.
 101. Semič: 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.
 102. Metlika: 1 velum.
 103. Vinica: 1 velum in 1 štolo za litanije.
 104. Podzemelj: 1 črn mašni plašč.
 105. Suhor: 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.
 106. Radovica: 1 vijoličen mašni plašč.
 107. Kočevje: 1 velum, 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.
 108. Fara pri Kostelu: 1 bel mašni plašč, 1 obhajilno štolo in burzo.
 109. Mozelj: 1 bel pluvijal.
 110. Osilnica: 1 rudeč mašni plašč, 2 vijolično-zeleni blazinici za mašne bukve.
 111. Banjaloka: 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.
 112. Dobrepolje: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.
 113. Lašiče: 1 velum.
 114. Dolenja vas: 1 vijoličen pluvijal.
 115. Struge: 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.
 116. Rob: 1 rudeč mašni plašč.

117. Šent Gregorij: 1 bel mašni plašč, 1 belo pridigarško stolo.

118. Draga: 2 belo-rudeči blazinici za mašne bukve.

119. Verhnika: 1 vijoličen mašni plašč.

120. Polhov gradec: 1 bel pluvijal.

121. Horjul: 1 bel mašni plašč.

122. Logatec: 1 bel pluvijal.

123. Borovnica: 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.

124. Rovte: 1 bel pluvijal.

125. Hotederšica: 1 vijoličen mašni plašč.

126. Podlipa: 1 zelen mašni plašč.

127. Žiri: 1 zelen mašni plašč, 1 obhajilno burzo.

128. Spodnja Idrija: 2 obhajilni štoli, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.

129. Ledine: 1 bel mašni plašč.

130. Vojsko: 2 vijolično-zeleni blazinici za mašne bukve.

131. Zavrac: 1 vijoličen mašni plašč.

132. Černi Verh nad Idrijo: 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.

133. Cirknica: 1 vijoličen mašni plašč.

134. Begnje pri Cirknici: 1 vijoličen mašni plašč.

135. Stari terg pri Ložu: 1 bel pluvijal.

136. Šent Vid nad Cirknico: 1 antependij.

137. Postojna: 3 koretlje.

138. Senožeče: 1 rudeč mašni plašč, 3 koretlje, 1 obhajilno burzo.

139. Šempeter: 1 bel pluvijal.

140. Košana: 2 obhajilni burzi, 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.

141. Knežak: 1 belo stolo, 3 mašne srajce, 9 humeralov, 3 prepase.

142. Suhorija: 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.

143. Lozice: 1 obhajilno burzo, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.

144. Col: 1 bel mašni plašč.

145. Budanje: 1 rudeč mašni plašč.

146. Verhpolje pri Vipavi: 1 obhajilno burzo in stolo.

147. Slap: 1 velum.

Konečno izrekamo, najtoplejšo zahvalo vsem dobrotnikom naše bratovščine, zlasti pa, preblagim ženskim udom, ki so se tudi letos z neprecenljivo dobrotelostjo in trudom vdeležile izdelovanja cerkvenih oblačil, razstavljanja in razpošiljevanja bratovskih daril. Naj jim ljubi Jezus v najsvetejšem Zakramentu tisučkrat poverne!

Hvaljeno in češćeno bude na veke presv. Rešnj
Telo!

V Ljubljani sv. Roka dan 1887.

Vodstvo bratovščine presv. Rešnj. Telesa.

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Ljubljane. Sv. birmo bodo mesca kimovca imeli naslednji kraji: 7. kim. Stari Log (Altlag); 8. mesto Kočevje; 9. Kočevska Reka; 10. Fara pri Kost; 11. Osilnica, kjer bode tudi posvečevanje farne kerkve; 13. Koprivnik; 14. Stari terg pri Polj.; 15. Černomelj; 16. Vinica; 17. Dragatuš; 18. Metlika; 19. Podzemelj; 20. Semič.

Blagim prijateljem po zadevnih krajih se priporočamo za poročila, da se dogodbe ohranijo.

Veteranska družba je v cesarjev rojstni dan premilostnemu gosp. knezu škofu Jakobu Misiju po g. stotniku J. Mihaliču izročila diplomo častnega člana. Pn. gosp. kn. škof so pri tej priliki veteranski bolnišnici podelili 100 gld. pomoči.

V bogoslovje je sprejetih 20 mladenčev, in 5 je ekstermistov (ki ne bodo v semenišču stanovali). Pervi so: A. Antončič, J. Brešar, Ferd. Erker, Iv. Globelnik, Rud. Gregorčič, Ant. Hribar, Dom. Janež, Iv. Kalan, Mat. Končar, Mat. Kosec, Krumpetar, Iv. Kunstelj, Iv. Lovšin, Fr. Pavlič, Fr. Pešec, Iv. Pfajfar, J. Seigeršmid, Vikt. Steska, Iv. Tomè. Iv. Zabukovec. Zunanji pa: Fr. Češarek, Fr. Indof, V. Jakelj, H. Povše, Al. Rudolf.

Iz Kamnika. Toliko novih maš, kolikor se jih je v našem mestu obhajalo poslednja tri leta, je razun v Ljubljani v malokaterem kranjskem mestu. Pred dvema letoma so darovali pervikrat presv. daritev č. g. Avgust Šinkovec in prerano umerla frančiškanska patra Teodozija Skuhala in Henrik Hirš. Lani je pel novo mašo čast. g. Janez Hromec, in letos 17. julija č. o. Odorik Kreiner. Velikega Šmarna dan pa je stopil nov novomašnik pred oltar Gospodov, in sicer čast. g. Josip Benkovič. Ob devetih dopoldne imenovanega praznika se je slavnost začela. Med slovesnim priterkavanjem zvonov spremljali so svatje in duhovni gospoda novomašnika iz duhovske hiše v cerkev. Na obeh stranéh spreveda so bili postavljeni mlajčki in pred cerkvenimi velikimi vratmi, kjer je stal drug večji mlaj, dvigal se je slavolok z napisom: „Bodi pozdravljen, novomašnik!“

Ko stopijo duhovni v gostonatláčeno cerkev, zadozele so orglje in pevci so zapeli znano prekrasno pesem: „Novi mašnik, bod' pozdravljen, od Boga si nam poslan“ i. t. d.

Po poklicu sv. Duha stopil je na prižnico P. Konstantin Luser, izverstni govornik našega mesta. Geslo pri obširnem govoru je bil evangelijski rék: „Marija si je najbolji del izvolila, kateri ji ne bo uzét“ Najprej je nagovoril govornik novomašnika, potem mater njegovo, brate in sestre (žali, da oče mu je že umerl). Na istem mestu, kjer je bil novomašnik pred triindvajsetimi leti keršćen, daroval bo zdaj najsvetejšo daritev. Da bi besede govornikove padle na dobra tla, prosi govornik novomašnika, naj podelí poslušalcem novomašniški blagoslov. Ljudstvo poklekne, slavljene pa stopi pred oltar in izpolni izrečeno željo. Nato govornik geslu primérno nadaljuje govor, primerjajoč Marijo z duhovnom, kako sta si podobna v mladosti, v izvolitvi stanú, ker sta si oba najbolji del izvolila in v poznejem življenji, kakor tudi v smerti. Po končanem govoru se je začela slovesna sv. maša. Arhidijakon novomašniku je bil v. č. g. Janez Legat, profesor in katehet iz Tersta (rodom Kranjec iz Naklega). Po sv. maši je bil „Te Deum laudamus“ in potem je šel novomašnik v sprevedu nazaj v duhovsko hišo. Za duhovne, bogoslovce in nekatere druge gospode je napravil v. č. g. dekan obed v svoji hiši; drugi svatje so se odpeljali v Podgorje, na dom novomašnikov. Pri obedu je prebral profesor Legat na glas novomašniku došle telegrame. Začele so se mnoge in razne napitnice: na novomašnika, na dekana, na g. profesorja, na duhovščino teržaške škofije, katere ud je tudi g. novomašnik, in nasproti na duhovščino ljubljanske škofije i. t. d. Hitro je potekel čas. O poli štirih so se začele pete litanije. Pel jih je novomašnik z veliko azistenco. Pohvalno moram pri tej priliki omeniti, da se je pri nas ljudstvo navadilo pri petih litanijah objednem s pevci na koru peti. To je vsekako posnemanja vredno, ker s tem se pobožnost in veselje povišuje.

Po litanijah so se odpeljali svatje nazaj v Podgorje; tudi nekaj duhovnov, kar jih ni bilo po opravilih

zadržanih, se je pripeljalo doli. Sredi polja, kjer se pot zavije z glavne ceste proti rojstni hiši novomašnikov, je stal slavolok zunaj z napisom: „Serčno pozdravljen v domači vasi, novomašnik;“ znotraj pa: „Sreča s Tabo in mir!“ Prostor pred hišo je bil ves olepšan z zelenjem in cvetjem. Tu so se zopet verstile razne napitnice in pesmi, da je bilo veselje še večje.

Drugi dan je maševal novomašnik v podružnici sv. Nikolaja v domači vasi, kamor se je zbralo zopet veliko ljudstva in po maši so se svatje zbrali na novomašnikovem domu, ter se je slovesnost obhajala še tisti dan.

Bog daj terdno zdravje in naj obilnišega blagoslova gosp. novomašniku v vinogradu Gospodovem, da bi v svojem častnem, a težavnem poslu mogel mnogo lét vspešno delati v časni in večni blagor ubogih primorskih bratov!

J. B.

Iz Moravč, 21. avg. 1887. Že je minulo nad 20 let, kar ni bila naša sicer velika in imenitna fara tako srečna, kakor 7. avg., ker ta dan je prvič kot mašnik pred altar stopil č. g. Fr. Krušnik, naš rojak. Bil je vojak, potlej učitelj, slednjič si je izvolil duhovski stan ter se izšolal v osrednjem semenišču v Gorici.

Ob 10 se je pričela svečanost. Lepo vbrano zvonjenje in mogočno streljanje iz možnarjev in nad 200 svatov spremljevalo je novega mašnika pred altar. Č. g. Ivan Podboj bil je pridigar in je v lepo vbranim govoru skazoval trojno čast mašništva. Ljudstva je bilo vse natlačeno in je prav verno poslušalo prekrasni govor. Želeti bi bilo, da bi gosp. Podboj govor dal natisniti. Res ginljivo je bilo gledati, kako je novomašnik lepo opravljal presveto daritev; posebno pa se je meni mило storilo ko sem se spomnil, koliko je moral dragi mi prijatelj prestati, predno je prišel do take časti. Ne straši se, ljubi prijatelj, prevzel si velike dolžnosti, a ljudstvo je pokazalo, kako te ljubi in spoštuje, in Bog ti bo pomagal. Lepemu petju na koru vsa čast. Po opravi v cerkvi so se gg. duhovni zbrali pri preč. g. čast. kanoniku dekanu. Gospod kanonik dekan so mu napili, naj bi saj tako dolgo ga Bog ohranil, kakor je Njim to milost skazal.

Po serčnih napitnicah in blazih vošilih razšli smo se vsak na svojo stran. Tebi pa, predragi mi prijatelj, čast. g. novomašnik! želim da bi vedno tako častitljivo opravljal sveto Daritev, da bi srečno verne ovčice pasel, da bi bil vedno zadovoljen in srečen v svojem novem stanu in da bi se tudi tam v Istri pri sv. Daritvi spominjal svojega naroda, za kterega si bil kot učitelj ves vnét. Naj te ljubi Bog blagoslovi. Na mnogaja leta! to želi tvoj prijatelj.

X.

Vreme, 17. avg. 1887. „Farna cerkev v Vremah posvečena je v čast Materi Božji v nebo vzeti — bil je toraj pretekli ponedeljek, 15. t. m., po starodavni navadi cerkveni shod, kateri dan mnogo romarjev iz sosednjih krajev pride počastit M. B. in pri njej pomoči iskat v dušnih in telesnih potrebah. Vsako leto se ta dan jako slovesno obhaja, posebno bilo pa je letos, ko je bil blagoslovljen novi križev pot, ki je v resnici pravi kinč že sicer lepi in prostorni cerkvi, ktera zaradi svoje lepote slovi daleč na okrog. Med pokanjem topičev in priterkavanjem lepo vbranih zvonov nesli so fantje iz farovža v sprevedu v cerkev podobe križevega pota, spremljani od belo oblečenih deklic s prižganimi svečami v rokah. Blagoslovil je dotične križe in podobe veleč. o. Jožef Bizavičar, ki je v izverstnem govoru vernim gorko priporočal molitev križevega pota kot tolažbo in pomoč v dušnih in telesnih potrebah. Bog daj, da bi besede velečast. očeta govornika, ktere je ljudstvo kaj pazno poslušalo, obilno sadú obrodile!

Slike in okvire križevega pota naredil je znani domači umetnik gospod Simon Ogrin iz Verhnike. Delo je izverstno. Kdor to delo vidi, vsakemu je všeč; čim bolj gleda, tem več mu dopade — in smém reči: kdor hoče viditi lep križev pot, naj pride v Vremsko farno cerkev, in vidil ga bode. Jako vkusno izdelani so okviri iz hrastovega lesa, z lepo izrezljanim križem na verhu, pod katerim je številka postaje in sulica z gobo na drogu. Naj te verstice gosp. Ogrina vsem č. gospodom, ki želijo svojim cerkvam nov križev pot ali kako drugo v slikarijo spadajoče delo napraviti, prav gorko priporočajo, toliko bolj, ker dela njegova so terdna in tudi ne predraga.

Spod Mladega verha, 15. avg. Pri nas je 8. t. m. pod Blegašem pogorel hlev in pa kozolec; fantiček je požigavec. Ko je mati se s peko ukvarjala, vzela je goreč ogel, šel k kozolcu se igrat — in v trenutku — oče je bil blizo — se je klasje vnelo, potem hlev — in komaj da so še hišo obvarovali, akoravno je s ploščami krita. Starši nikdar dosti ne pazijo na otroke; od tod veliko nesreč.

Kronist bo imel letos veliko požarov pisati v svojo knjigo; ravno tako tudi poškodovanja po streli. Brali smo že, da je v Št. Joške stare cerkve zvonik treščilo 14. t. m. Nekoliko boljše je bilo v Javorjah; 11. t. m. zjutraj ob eni trešči v zvonik naše farne cerkve; strela je križ na zvoniku nekoliko nagnila in na mesto v zemljo švignila je v lopo in od tod skoz debeli zid do kerstnega kamna; od tam po cerkvi do vsacega altarja; potem se je zgubila in ni povzročila posebne škode. Hvala Bogu, da smo s tako malo nesrečo odpravljeni. V tork smo imeli procesijo in sv. mašo na Gori, da bi nam Bog dal potrebnega dežja — in bile so naše prošnje uslišane.

Dopisnik iz Vipave je v „Slov.“ priporočal, da bi zdaj, ko se je veliko kandidatov oglasilo za semenišče, tudi duhovščina po deželi pomagala, da bi „externisti“ dobivali pomoč za hrano in stanovanje po nabiranju z dežele. Mislim, da tega ne bo potreba, ker tudi v prejšnjih časih je bilo dosti externistov in je kn. škofijski Ordinarijat vse preskerbel; tako smemo pričakovati, da se bode tudi zdaj tako zgodilo.

Ker je v semenišču menda samo za 80 klerikov stanovanja, bi se zamoglo externistom tudi v Alojzijevišču (čigar namen je: ravno pripravnikom pomagati s stanovanjem in hrano, da postanejo duhovni) dobiti potrebno stanovanje, hrano, in tam bi tudi imeli druge pripomočke, da bi se zamogli posebno zdaj, ko je pomanjkanje že zelo občutljivo, pripravljati in odgojevati za vzvišeni poklic. Gotovo imajo taki, ki so že tako blizo svojemu poklicu, prednost pred onimi, ki so še tako daleč in pri kterih je še vse na vagi, zlasti ker je zdaj vse na tem, da se hitro deželi pomaga. Toliko v predvarek — in kolikor vém, je veliko duhovnih sobratov mojih misli. Žetev je velika, ali delavec je malo — še zlasti malo terdnih in močnih. „Rogate Dominum, ut mittat operarios in messem suam!“

Iz Tersta, 1. avgusta. (Izložba preproge, razstava cerkvenih oprav). (Konec.) Pravični (svetniki) se v svetem pismu prisposodbljajo cvetočemu palmovemu drevesu: „Pravični bo zelenel ko palma, kakor cedra na Libanu bode rasel“ (Ps. 91, 13); in dalje: „Vsajeni v hiši Gospodovi, v vežah Boga našega bodo poganjali mladike.“ Zraven najlepše palme v vertu božjem, Marije, kraljice angeljev in vseh svetnikov, in deviškega nje ženina sv. Jožefa, ki je z globokimi koreninami ponižnosti vsajen, bil v blaženi hiši Gospodovi v Nazaretu, so po versti vsajene čverste mladike: aposteljni, mučeniki, spoznavci, svetniki in svetnice Božje v vežah Boga našega.

To je krasni gaj „rastlinstva Božjega v slavo“ (Izai. 61, 3.)

Na naši sliki so tako razversteni aposteljni okoli palme: na evangeljski strani, od središča proti kraju, Peter, Andrej, Janez, Matej, Jernej, Filip, na drugi strani pa: Pavel, Jakob, Tomaž, Jakob in Matija. Slike so priproste a veličastne po šest stopinj in pol visoke (2 metra). Na rudečem dnišču (tléh) so okoli aposteljnov vsajeni zeleni in zlatni zlahtni kamnički. Poleg glave ima sleherni apostelj svoje ime n. pr.

S
PE
TRVS

in dalje. Tri pike in vejica pod imeni je kakor trillistnato deteljino perce, in se nahaja le še na nekih rimskih napisih v mestu Treviri (Trier) na Nemškem. Torej so tudi v tem obziru znameniti starinski ti napisi. Pomenljive so neke posebnosti teh slik. Sv. Peter ima kodraste bele (sive) lase in v levi roci derži palico s križem na koncu, ter z desnico na persih kaže na križ. Isto tako ima sv. Andrej križ, malo manjši od Petrovega. Sv. Janez je naslikan kot čistiljiv starček z belo brado; s palcem desne roke kaže proti nebu, in v levi derži z biseri okinčano evangeljsko knjigo. Spodnja obleka mu je modra in poverhni plašč rudeč. Sv. Matej je star in ima na čelu kratke lase, desno roko derži na persih in levo zavito v nebomodrem plašču, kakor da je z njim obmotana evangeljska knjiga. Sv. Jernej je postaren mož z rujavimi lasmi, bradat; modra je tunika in bel plašč. Sv. Filip kot mladenič plavkastih (blond) las, golobradec, globoke črne oči ima. Z desnico blagoslovljuje, v levici derži kožni (pergament) zavitek. Na nasprotni (levi - episteljski) strani pa je najpred sv. Pavel, čverst, krepek mož z visokim čelom in kratko (pristriženo?) brado, in derži z obema rokama rudeče bukve, ima bel plašč in spodnjo obleko jasno modro. Sv. Jakob (mlajši), mladenič rujavkast, ima levico stisnjeno a desnico na persih s podvitim perstom; obleka je bela in modra. Sv. Tomaž tudi kakor golobradi mladenič s kostanjastmi lasi, blagoslovljuje z desnico, a v levi roki derži kožnico (pergament), in obleka je kakor pri sv. Jakobu.

Med temi slikami je neki sv. aposteljna Simona podoba gledé umetnosti posebne veljave. Kakor da stopa proti sosedu sv. Jakobu starejšemu mož v najboljši dobi, bradat, in ima malo sivkaste dolge lase, derži desna naprej kakor da hoče nekaj povedati, levica na drugi strani ni videti. Njegova obleka jasno modra. Sv. Jakob (starejši) ima lase in brado sivobebe, v desnici pismo zavito, in levico pod belim plaščem; spodnja tunika je modre (plave) barve. Slednji, sv. Matija, bolj vitke podobe mladenič golobradec, ki dviguje desnico, kakor da pridiguje in v levici derži zavito kožnico (pergament). Različno barvan jim je svetostni kolobar (nimbus) okoli glave. Petrov je rudeč, kakor Jakoba mlajšega, Simonov in Jernejev; moder krog imata sv. Janez in sv. Filip, in vsi drugi zelenkast. Na nogah, lepo pravilno naslikanih, nosijo opanke (sandale), kakor so bile takrat navadne, ter kakor da gredó naprej po svetu: „Idite po vsem svetu, in oznanjajte evangelij vsej stvari.“ (Mark. 16, 15.) Le sv. Pavel, sv. Filip in sv. Matija so naslikani, kakor da na mestu stojé. —

Pod to dragoceno, šest metrov dolgo, 2½ visoko preprogo je na črnem dnu vvezen rumen (zlatni) napis: Leonis XIII P. M. anno f. f. Consecrationis Ejus quinquages. Matronae Tergestinae gratul. opus musium antiquiss. imitatae d. d. an. M·DCCC·LXXXVII. (Leonu XIII papežu za petdesetletnico posvečenja Njegovega, toržaške

gospé serčno čestitajoče podelé v dar ta posnetek starinskega mozaika, l. 1887.) —

V drugi polovici avgusta bode, kakor vsako leto, razstava cerkvenih paramentov in druge robe namenjene za razstavo v Rim, katero pripravi družba vednega čiščenja presv. Reš. Telesa. Mnoge gospé in gospodičine so darovale posebno za ubožne otročiče obleke, slišim, da blizo 1000 kosov, v ta namen, da se pošlje sv. Očetu za razdelitev med misijone. —

Suša, huda suša je po okolici teržaški in po Krasu, po Ipavi in po Goriškem. Bile so tridnevnicke za dež po vsih duhovnijah v Terstu in okolici teržaški, in po končanih tridnevnicah precej tisto noč od srede do četrtega je Bog se usmilil, in nam poslal dobro ploho, da se je saj malo razhladil zrak. Ajda, ki je druga leta osorej že cvela, letos še komaj iz tal bode. Krompir je droben ko šiške, fižol so je posušil, turšico so pobrali za kermo. Uboga živina nima kaj jesti, ker je trava vsa zgorela, in nima piti, v nekih vaséh morajo po uro daleč gnat na kako mlakužo, da se žejno blago napoji. O takih prilikah znajo posebno gospodinje ceniti veliki dar zdrave vode, ko morajo po uro daleč hoditi s škafičem po vode, da družinici prigratové uborno kosilce. Prav je imela neka žena, ki je od takega vodnjaka odhajaje proti domu vzdihnila:

Z Bogom moja vodica,
Bog te varuj in Marija Devica!

Iz Adrijanopola. Častita prednica usmiljenih sester v Adrijanopolu, Angela Pojè, se kolikor naj lepše more zahvaljuje gosp. duhovnu naše škofije, od ktereja je v veliki potrebi prejela mili dar za oudašujo misijonsko šolo. (Kar smo bili že omenili. Vr.) — Na dalje pa piše: „O da bi le imele dovolj pripomočkov, koliko bi se dalo tukaj storiti za razširjanje katoliške vere! Ali vedno moramo staviti vse svoje zaupanje le na Božjo previdnost, ktera se nam je tudi resnično večkrat dozdej čudovito skazala. Res, če ljubi Bog hoče, da kaj storimo, za njegovo čast, nas gotovo ne bo zapustil tudi v prihodnje — v sili. —

Pred šestimi leti smo na povelje sv. Očeta od naših zagrebških predstojnikov sim doli poslani, naj bi s podučevanjem in nravno odgojo ženskim (zlasti razkolniško mladino) za katoliške učiteljice odgojevale. — In zdaj, Bogu bodi hvala, smo v teh 6 letih že dobro podlago postaviti zamogle, ker vsi naši sirotniški otroci (26 na številu) so katoliški postali, in nam s svojim lepim in pobožnim vedenjem in s posebno pridnostjo naj lepše upanje dajejo za prihodnost. Tri dekleta, če Bog da, bodo prihodnje šolsko leto dobile tudi še diplom za učiteljice. O ljubi Bog jim dodeli tudi še milost poklica za redovniški stan! — Te sirote zderžujemo le z izprošenimi milimi darovi. Ko smo sem šle, nam je naša velika prednica z Zagreba 14.000 seboj dala, katero veliko svoto je pri Zagrebški banki za nas na posodo vzela, ktere pa dozdej še ni mogla verniti. S tem denarom nam je preč. o. superior Höpperger kupil hišo z vertom; pa hiša je tirjala veliko prenarodb in popráv, hišnega orodja in družih potrebščin. Po tolikem za nas storjenem dolgu — se vé, da od materne hiše si ne upamo nič kaj prositi in zahtevati. —

Preč. gospod! obljubimo, da bomo me z našimi ljubimi otroci serčno molile za Vaš dušni in telesni blagor, kakor tudi za vse naše dobrotnike, kterih nam ljubi Bog v prihodnje obilno nakloni. Prizadevati si hočemo z vestnim spolnovanjem svojih dolžnosti vredne se storiti milih darov. O ljubi Bog Vam poverni tisučtisučkrat nam storjeno dobroto!

Tako piše č. duhovnu vsa hvaležna in vsa goreča prednica S. Angela Pojè, Slovenka. Le še pristavljam:

Bog obudi obilno blagih podpirateljev teh usmiljenih sester, vnetih za razširjanje katol. vere v tem velikem mestu, v katerem prebiva več kot sto tisuč duš!

Nekaj leščnikov s tujega.

V eni nemških škofij so bila dana naslednja prашnja in izdelovanja za duhovsko preskušnjo:

I. Iz nrave: 1. Exponatur, quale peccatum sit indifferetismus et quare sit abominandus. 2. Explicentur charitatis gradus, qui spectant ad habitum et actum charitatis. 3. Naj se razlaga in vterdi dolžnost povračila in naj se bolj natanko razloči pro possessore rei alienae, če je possessor bonae fidei. 4. Naj se pretrase prašanje o dopuščenji in grešnosti restrictionis mentalis. 5. Onigá je po krivi prisegi pred sodnijo Onéga v enem primérleju oškodoval za 300 mark (ali če kdo hoče po našem, recimo za 150 gld.) in v drugem primérleju je s krivo prisego Onému provzročil ječo na 10 lét. Določi naj se povračilna dolžnost v enem in drugem slučaju, in pa tudi način povračevanja.

II. Iz cerkvenega prava. 1. Ktere so cerkvenopravne določbe za podeljenje kake cerkvene službe a) oziroma na djanje (akt) podelitve, b) oziroma osebe, kateri, c) oziroma cerkvene službe, ktera se podeli. 2) V čem je dolžnost rezidence? Kteri so postavni vzroki, ki te dolžnosti rešujejo, in kako je le-tá pravno vravnana za župnike in duhovne pomočnike? 3) Kteri so po današnjem pravu excommunicati vitandi, in kakošni nasledki nastopijo za tacega, ki z njimi občuje? 4) S kterimi pristavki se smé suspensio ex informata conscientia natveziti ali nakloniti, in v čem se le-tá loči od suspensije, ki se natvezi na podlagi sodnijske obravnave? 5. Quid sit interdictum, breviter definiatur.

III. Iz pastirstva. 1) Razlaga naj se obred, ki je predpisan za deljenje zakramenta sv. pokore. 2) Kako je početi spovedniku, ako dvomi, če je spovedenec prav pripravljen? 3) Kaj se umeva z indirektnim prekeršenjem (žaljenjem) spovedne skrivnosti? kako se utegne v taisti zadolžiti? 4) Titus, confessarius juvenis, je pri spovedovanji sponsi, kateri je imel naslednji dan se poročiti, naštel na zakonski zadržek in tisti trenutek v zadregi je spokornika odložil na prihodnje jutro. Naj se Titu, ki si iz strahú fractionis sigilli ni upal zadržka imenovati, dá kratek in izdaten poduk, kaj in kako mu je s takim ženinom ravnati. 5) Num sacerdos suorum domesticorum confessiones audiat? (Munch. P. Bl.)

QUAESTIO LITURGICA. DE RECONCILIATIONE ECCLESIAE.

Custos parochialis cuiusdam Ecclesiae rure positae ut infirmam suam valetudinem recuperaret, sanguinis emissionem medicorum opera passus est. Interim adventante die S. Patrono loci dicata villicos aliquot in auxilium advocavit ut templum ornaretur.

Gravi autem altercatione subito intra ipsum templum exorta accidit ut custos exagitatus a villicis in terram prorueret, eiusdemque brachium frangeretur: ex quo summotis fasciis copiosa sanguinis effusio de vena quam medicus inciderat facta est. Hoc eventu parochus pavementum templi humano sanguine conspersum videns percussus fuit, atque animo secum agitabat quid consilii capiendum esset.

Parochialis enim ecclesia unice in oppido extabat, proxime iam adventabat dies Patrono sacra, sedes autem Episcopi procul admodum erat, ita ut in illis temporis

angustiis minime potuisset eundem arcessere. Quamobrem postquam diu anceps haesisset statuit tandem ipse per se meliori qua fieri posset ratione ritum reconciliationis peragere. Hinc sub vesperam convocatis fidelibus rem aggressus est, aquam cum sale, cinere et vino iuxta id quod praescriptum est benedixit; mane vero insequenti Missae sacrificium celebraus, orationes in Pontificali positas pro hac caeremonia recitavit. Quae ritur itaque:

I. Quibus de causis tum apud Graecos, tum apud Latinos Ecclesia polluta evadat?

II. Utrum in iisdem rerum adiunctis pollutum etiam dicendum sit privatum ac domesticum oratorium?

III. Utrum ecclesia parochialis in casu revera polluta facta fuerit?

IV. Et quatenus affirmative, an reconciliatio quam Parochus peregit tamquam valida habenda sit, ita ut reconciliationis ritus non sit iterum repetendus?

SOLUTIO.

Ad I. Iuxta sacros canones quatuor sunt casus in quibus Ecclesia polluitur: 1° quando iniusta et copiosa inibi fit sanguinis humani effusio; Cap. Proposui, et Si Ecclesia, De consecr. eccl. vel altaris; 2° quando etiam sine sanguinis effusione iniustum homicidium in eadem admittitur; Cap. Proposui cit.; 3° quoties humanum semen criminose effunditur; Cap. unic. de consecr. eccl. in 6; 4° tandem si quis excommunicatum vitandum aut infidelem etiam infantem in templo sepeliverit; Cap. 12 de sepulturis. Addendum est penes Graecos Ecclesias insuper pollui si forte quocumque modo aliqua persona violenter inibi occubuerit, aut si in iis nascatur vel moriatur animal quod iuxta ritus Mosaicae legis immundum existat; Euchologium P. Goar.

Ad II. Non eadem habenda est ratio privati oratorii, atque ecclesiarum in quibus publice functiones ecclesiasticae peraguntur. Illud enim precario tantum, ac sine ulla consecrationis solemnitate sacris usibus inservit, istae vero perpetuo mancipantur divino cultui per solemnem sanctificationem et consecrationem. Proinde hac in re nullimode applicari potest oratorii privati quod de ecclesiis dicitur; quod enim consecrationem non recepit ex qua sanctificaretur, numquam dici potest amisisse id quod non habebat.

Ad III. Ecclesia de qua in casu, polluta non esset si rixae ortae fuissent tantummodo inter villicos quos eiusdem ecclesiae custos convocaverat, qui quum vellet pacem inter eos componere fortuito in terram deiectus concidisset. Verum ex tota facti specie videtur erui posse quod ipse custos partem habuit in rixis, unde voluntario a collitigantibus prostratus fuit. Hoc posito res dubia evadit. Siquidem sanguinis effusio locum habuit ex incisione venae iam a medico peracta, sublatis fasciis quae vulnus continebant. Fractura autem brachii non exprimitur in iure tamquam causa violationis ecclesiae. Itaque ex communibus iuris principiis: „Odia restringi convenit“. „In poenis benignior est interpretatio facienda“ quum non constet de violatione loci sacri sequuta, probabilius dicendum est in casu locum non abuisse ecclesiae pollutionem.

Ad IV. Certum est ritum reconciliationis ecclesiarum quae pollutae evaserint solis episcopis in propria dioecesi reservatum esse, qui tamen potest eam committere alteri Episcopo, non autem simplicibus sacerdotibus, nisi prius specialem ad hoc facultatem ab Apostolica Sede receperit.

Semper autem in his casibus Romanus Pontifex praecipit ut hic sacerdos utatur materia aquae una cum sale, cinere et vino, quam Episcopus benedixerit; non

enim etiam benedictio haec unquam simplici presbytero committitur. Ex quibus descendit reconciliationem violatae Ecclesiae a simplici presbytero sine venia Sedis Apostolicae peractam illicite fieri, etiam cum consensu Episcopi; multoque magis si hic sacerdos ex se conferit et benedixerit materiam adhibendam. Attamen huiusmodi reconciliatio quemadmodum in casu locum habuit quamvis illicita sit, non tamen invalida dicenda est, nec fieri debet locus alteri reconciliationi ab Episcopo peragenda, quemadmodum expresse definivit SS. Rituum Cong. in Imolen. 16 Dec. 1646.

Op. K temu bodi pristavljeno, kar piše „Kalender für den kathol. Clerus Oesterr. 1885 str. 161, namreč: Pollutio Ecclesiae, oskrunjenje kake cerkve (per homicidium, copiosam humani sanguinis effusionem, per seminis humani mortaliter peccaminosam effusionem, sepulturam parvulorum non baptizatorum ex parent. non baptizatis) se steza tudi na pokopališče cerkev obdajajoče, ne pa nasproti. (Sch. G.)

(Ephemer. Parochorum.)

Cvetličico eno Te prosim!

Marija, o venčana Mati!
Glej, grešnik pred tabo klečim;
Ne morem ti venca podati, —
Zato se prebridko solzím.

Oh v vertu je mojem ledeno,
Je zvenil — Marija! — ves cvét;
O sprosi cvetlico vsaj eno —
Od ljubega Sina mi spét!

Cvetličico eno te prosim,
O Mati, Kraljica cvetlic!
Da vedno na sercu jo nosim,
Da vedno cvetečih bo lic.

Cvetličica ta vse preseže,
Najlepšo krasoto imá,
Nobeden je cvet ne doseže,
V nebesih je ona domá.

Ta liliji daje življenje,
Vijolici blagih dišav,
Ta slajša nam vsako terpljenje —
Kraljica je rajskih višav. —

Ljubezen do Jezusa zove
Cvetlica se rajska le-tá;
O naj koreninice nove
Požene iz dná mi sercá.

To cvetko mi sprosi, podari,
Marija, — naj moja bo last;
Prilivaj ji ti, in jo vari,
Pospeši ji cvetje in rast!

Naj vse se življenje razcvéta,
Naj Jezusu, tebi žarí,
Prelepo moj vertec opleta,
Objemlje vse božje stvari.

Ko vertec mi smertno ovene,
Obiši me s Sinom tedaj,
Naj cvetka mi duša z Njim sklene,
Da venča tam večni jo maj! —

Radoslav.

Nagrobnica očetu.

Tudi tebe, oče ijubi,
Je pobrala grenka smert;
Serce moje ob tej zgubi
Joče in sem ves potert.

Ti si ljubil mene vroče,
Vedno drag sem bil ti sin;
Dragi ranjki dobri oče,
Blag naj bode ti spomin!

Ko sem bil še malo dete,
Ves nezmožen in bolan,
Vnémal si mi čute svete
Zá-me skerben noč in dan.

Mi med svet je bilo iti,
Ko nastopim lastni pot,
Nisi zabil me učiti:
„Sin moj, vari vsih se zmót!“

Vera zmir ti draga bodi,
Djal si, ljubi oče moj;
Gledaj, ona tje te vodi,
Kjer le pravi dom je tvoj.

Bolj pa z zgledom kot z besedo
Meni bil vodnik si sam,
Ko je šlo za ono vedo,
Ki osreči tù in tam.

Živel vedno si pobožno,
Lep izgled za celo vás;
Kar le bilo ti je možno,
Skerbel si za smertni čas.

Ker častil si Mater sveto,
Vedno rad od mladih lét,
Bilo ti je razodeto,
Kdaj zapustil bodeš svét.

Torej upam, da pravičen
Ločil si se iz svetá;
Upam, da dosegel dičen
Venec zmage od Boga.

Spavaj mirno, tù v gomili,
Dragi, dobri oče moj;
Bog ti duše se usmili —
Blag mi zmir spomin bo tvoj!

I. Z.

Razgled po svetu.

Pomirovanje z Rimom.

Naznanili smo nedavno, kako osorno je kralj Humbert odgovoril beneškemu patrijarhu, ko mu je le-tá svetoval, da naj se oziroma na odpravo desetine oberne do papeža. Humbertova brezozirnost, pišejo zdaj, ni razžalila samo duhovstva in katoličanov, ampak liberalce same, kateri imajo še kaj velikodušnosti.

Humbert je pa tudi pokazal, kako slab politikar da je. Ko je namreč misel in želja za zedinjenje države s papežem, djál bi, prekvasila že vse Italijansko,

je pljusnil kralj na dan s svojo okolo nezarobljenostjo!

Čutiti pa je, da na dvoru jih je vest spekla in išejo nekako pogladiti Humbertovo zaletelost. Prišla je kraljica Margarita nedavno v Benedke ogledat razstavo. Kardinal patrijarh o tej priliki ni šel pozdravit kraljice; tako tudi kardinal škof v Veroni ni šel pozdravit kralja, ki je bil prišel na ogled velikih vojaških vāj.

V Benedkah pa je kraljica storila prvo stopinjo in naznanila je patrijarhu, kako bi ji bilo vstreženo, ako bi jo patrijarh obiskal. Patrijarh gre in je bil res sprejet s serčno vljudnostjo. Tako je kraljica nekako popravila Humbertovo nevljudnost.

To je mala iskrica, ki kaže kraljičino dobro voljo in najberže bi bila ona pripravljena storiti v Rimu še kaj veliko večega kot je iskrica v Benedkah, ker ona je prepričana, da Savojska kraljeva hiša nikoli ne bo srečna s takimi sovražljivostmi in krivicami do Kristusovega namestnika, kakor jih je delala dozdej.

Kraljici, naznanja „Eco“ bolj obširno, se pripravljajo katoličani v pomoč z nekakim očitnim ljuškim sklepom v prid sprave s papežem. Ta ljuški sklep bi bila prošnja, ktero naj bi podpisal vsak polnoleten katoliški Italijan do državnega zbora in do senata, proseč svobodo za papeža, spravo v pravem katoliškem pomenu.

Véliki katoliški odbor v Bolonji bode to stvar gotovo prav vspešno vpravil. Gotovo je, da framasoni bodo vse počeli, da bi kaj takega odvernil ali v nič potlačili; toda katoliška Cerkev je močnejša kot je satan in njegovo framasonstvo. —

Kakor pa se po Laškem vedno bolj razširja gnanje za edinost med papežem in državo, tako je tudi po drugih državah, ki so bile dozdej najbolj sovražne katoliški Cerkvi, n. pr. v Greciji. Atenske novine „Palingenesia“, kakor piše „Vrhbosna“, je razglasil dopis z nazori, kakoršni so se pogrešali dozdej v gerškem časništvu. O priliki, ko je kralj potoval na Angleško, dopisnik sumi, bode-li od ondot kaka korist za Gerško; potem pa pravi, kako potrebno je približati se Bismarku, kateri ima v politiki velik vpliv kakor na večeru, tako tudi na vzhodu. Očertavši ob kratkem način, kako bi mogla to doseči mala Gerška, prestopi na popis, v kaki razméri bodi Gerško proti papežu. Sadanji papež, pravi, ima do Bismarka nenavadno velik vpliv in od tod izvaja, da se vsak dan bolj zboljšuje mednarodno stanje Leona XIII. Naj se g. Damalos (profesor razkolniškega bogoslovja v Atenskem vseučilišči, kateri je zlo vznemirjen, ker se v Macedoniji katolištvo širi) zato ne togotí, kajti jaz sodim stvari s politiškega ogleda. Znana in poterjena reč je, da ves svet išče pomoči in prijateljstva papeževega. Nemška diplomacija podala nam je prva k temu izgled. Knez Bismark iskal je pomoči papeževe, da zatre odpor klerikalnega središča, in zdaj je išče, da si pridobi naklonjenost Elzasa in Lotringije; pa tudi se je okristil s tim, da mirno reši razpor Španjolski. Angleška zopet se dogovarja s papežem in želí, da naj ji pomaga na Irskem. Italija zopet — hočeš — nočeš — išče, da se pomiri s papežem. In ni potreba, da tukaj govorim o Avstriji, o Belgiji in o drugih državah, kjer je stranka katoliška v večini. Bi-li ne bilo prav koristno za nas, da skušamo približati se papežu po kaki posrednji stezi, ktera bi se ozirala na potrebe obeh cerkvá. Kar se tiče Leona XIII, smém za terdno reči, da je on večkrat izrazil željo za zblizenje. Zdej je pri cerkvi in vladi gerški, da se odgovori na to željo ter se osnuje o tem dogovor po osebah dobro zbranih. Ti dogovori imajo tudi politiški značaj, pri čemur bi papež prevzél zavezo, da vspešno podpira gerške koristi in pravo, imenito pri Bismarku.

K temu prištevja katoliški časnik „Anatole:“ „Mi smo pisali že tisučkrat, kako bi za naš narod približanje k sv. katol. Cerkvi bilo koristno in zveličavno, tudi iz politiškega ozira, ker bi na ta način njemu dosegli pomoč tudi na večeru, zlasti v kaki nevarnosti za naš narod. Zato se z dopisnikom v „Palingenesii“ zanašamo v diplomaško in politiško previdnost onih, ki imajo v rokah osodo hellenizma, ter se nadjamo, da ne bodo, kakor drugekrat, dopustili, da se jim izmuznejo vgodne prilike; temuč da si bodo prizadevali, da jih v korist obernejo in tako odgovoré na željo Leona XIII, ktero je večkrat razodel za zblizenje z Gerškim.“ —

Nihče ne more tajiti, da ta starodavna klasiška zemlja in narod gerški imata veliko sočutje pri vsakem olikanem človeku. Da si pa pri vsem tem ne more prav pomagati kvišku, je čisto verjetno vzrok močno v tem, ker je hellenski narod nekako skrit in osamljen. Vse drugač bi bilo v trenutku, ko bi se zedinil z vesoljno sv. Cerkvijo. Že to je nekaj, da novohellenski jezik bi se hitro jél študirati v cerkvenih krogih in dve sto milijonov oseb bi se z novo zanimivostjo pečalo za to deželo.

V Zagrebu je sv. Vincencija dan do zdaj neališano število — 31 deklic na enkrat — prosilo in bilo sprejetih kot novinke usmiljenih Sester in so bile preoblečene. Druzih 17 pa je tudi pred opatom Höppergerjem storilo slovesno obljubo čistosti, uboštva in pokorščine. Bilo je pri bogoljubnem opravilu razun staršev, bratov, domačinov teh devic tudi mnogo odličnih prijateljev tega reda iz Bosue, Dalmacije, in veliko pobožnega občinstva. Ako Bog ohrani mir v južnih slovenskih krajih, kakor v Bulgariji idr., bodo gotovo marsiktere teh deklic postale učiteljice ter misijonarinje slovenske mladine po onih krajih. Bog jim daj stanovitnost!

V Pragi je 9. t. m. previden s svetimi zakramenti za umirajoče umerl monsignor Václav Štulc, infulirani prošt. prelat kraljestva českega, domači prelat Leona XIII itd. Imel je slovez dobrotnega duhovna, vzornega učitelja šolske mladeži itd. Bil je eden najpervih pisateljev českih, pečal se je mnogo s poljščino, pa tudi s slovenščino, ker pred nekimi leti je večino Slomšekovih pridig prestavil v češčino in bili smo zaradi tega z njim v pismenem dogovoru. Bolezen je imel več mescev prav hudo, „Blahovést“ pravi, da ni bilo na njem zdravega uda. V prehudih mukah je rekel sam sebi: „Václave trp!“ In če ga je kdo prašal, kje ga boli, je odgovoril: „Ab, pustí to, ne smemo tožiti čez Gospod Boga!“ Premoženje je zapustil cerkvam in dobrotnim napravam. Umerl je v 73. letu svoje starosti. Bog mu daj večni mir.

Bulgari so si izvolili kneza Ferdinanda Koburškega. Knez je prišel v deželo, ktera ga je sprejela z velikim navdušenjem: od zunaj od vsih strani pa je vstal strašen „gavder-gavder!“ — To naj bolj pojasnuje, koliko veljá glasfó. „Vladar iz ljudske milosti“, s katerim se hoče ponášati sedanji liberalni svet! Naj bi bil Ferdinand jud in ne katoličan, gotovo bi bilo manj vriša zoper njega.

Monakovo. (Pomanjkanje duhovnov.) V nadškofiji „München-Freising“, kakor piše Kolinska „Volkzeitung“, se toži zaradi pomanjkanja duhovnov in razodeva se želja, da naj bi se ustanovila še ona katoliška gimnazija v kakem okrajnem mestu na gorajem Bavarskem. Nadškofija je l. 1860 pri številu kacih 517,475 katol. duš imela 1414 duhovnov in l. 1886 pri številu 736,642 katoličanov 1054 duhovnov; v tem ko je na Monakovo samo pri 101,511 katoličanih prišlo 315 in 1886 pri

221.341 katoličanih 240 duhovnov. — To se utegne primerjati s pomanjkanjem v Ljubljanski škofiji.

Listek za raznoterosti.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva.

V splošnji namen so za mesec september (kimovec) priporočeni v molitev:

a) Glavni namen:

Poklic v redovniški stan.

(Glavni spis drugi pot.)

b) Posebni nameni:

2. *S. Verena.* Ta in vsaki dan v mesecu vse naznanjene, pa še ne zaznamovane ali nenadne zadeve. Katoliška Cerkev v Franciji in Španiji; stanovitnost v hudih skušnjavah življenja.

2. *S. Štefan, kralj.* Zadeve kat. Cerkve na Ogerkem; vsi posebno priporočeni budo oboleli; nedolžni jetniki.

3. *S. Serafina.* Rešitev obertniškega stanú iz žuga-jočega pogina; težki zakonski in družinski križi; pogršani.

4. *Angeljska nedelja.* Za sveto pravico mladine do katoliške šole; ljubezen in poterpežljivost med brati in sestrami; poterpljenje vzgojiteljem.

5. *S. Lavrencij Just.* Gojitev kerščanske vede v duhu Leona XIII.; pripravna služba mladim ljudem; stanovitnost v težkih službah. (Dalje nasl.)

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, ss. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne pregrehe in velike nesroče. — Da bi mogli pridelke srečno spraviti. — Bolan duhoven.

Zahvale.

Od velikih skušnjav mučeni se mi pripetí, da me teta obiše in mi razodene, da je ona čudno moč zado-bila od Naše ljube Gospé po devetdnevnicí, katera je spisana v knjigah Naše ljube Gospé. Nje sin po dokončanem dotičnem razredu bil je za eno leto premlad, da bi bil dobil službo; bala se je, da bi se ne spridil med letom, prične devetdnevnicó Naše ljube Gospé, in že tretji dan bila je uslišana. Ponudi tudi meni knjigo, da naj tudi jest molim, in lej, tudi jest sem bila uslišana. O nebes in zemlje Kraljica, naj ti doní tisočero češčenje in hvala po vsem svetu za milosti, katere Ti skazuješ nam nevrednim grešnikom! Da spolnim obljubo, katero sem storila, naj razglasim v Danici to zahvalo, ki prosim, da bi bila sprejeta. I. G.

Hišo katoliških rokodelcev bodo premilostni gosp. knez in škof prihodnjo nedeljo 28. t. m. blagoslovili. Imeli bodo gg. pomočniki o poli desetih v nunski cerkvi pridigo in slovesno sv. mašo z zahvalno pesmijo; potem se bodo podali k svoji novi hiši, ter bode blagoslovljevanje. Ob 4 bodo zopet v nunski cerkvi imeli slovesne litanije. Potem gredo na pokopališče in bodo vstanovitlju društva dr. Leonu Vončinu na grob položili venec. Zvečer ob 6ih bo „Beseda“ v novi družbeni dvorani. — Bog daj srečo!

Kolera, ki se je pričela v Siciliji, razsaja že v rimski létnici Tivoli, in gostje kraj zapuščajo.

V Idriji se je odkrivanje ku. šk. Volfovega spominka 14. t. m. godilo z mnogimi slovesnostmi v pričo domačih in več zunanjih dostojanstvenikov. Slovesnosti so bile cerkvene (s sv. mašo) in svetne, s petjem, glasbo, govori itd. Napis na plošči ob cerkvi sv. Barbare se glasi:

Anton Al. Volf

knezoškof Ljubljanski, vstanovitelj Alojzjevišča, svojemu narodu podal je sveto pismo in slovar, v Idriji bil je največji dobrotnik. Umerl v Ljubljani 7. svečana 1859. leta.

V hvaležni spomin postavili rojaki 1886.

Duhovske spremembe.

V Ljubljanski škofiji: Čast. gosp. Mat. Lavrič, župnik v Novi Oselici, je dobil duhovnijo Studenec pri Kerškem; č. g. Mart. Molek, kaplan v Šmartinu pri Lit., pa faro Savo.

V Lavantinski škofiji: Č. g. Jak. Smolè gre za proviz. k sv. Nikolaju na Laškem tergu; čast. g. Ant. Rančigaj za kapl. k sv. Petru pod ss. Gorami; č. g. Fr. Vidmajer na novo v Reichenburg.

Dobrotni darovi.

Za študentovsko kuhinjo: Č. g. župnik Fr. Šveiger 2 gld. — Čast. g. župnik Avg. Turk 1 gld. — Čast. g. župnik Ant. Ponikvar 2 gld. — Neimenovan prijatelj 1 gld. — Č. g. Fr. Mekinec 1 gld. — D. 1 gld.

Za sv. Detinstvo: Neimenovan 2 gld.

Za sv. Očeta: Č. g. župnik Ferd. Kogej 2 gld. (za kelihe). — Č. g. župn. Ant. Ponikvar 5 gld. (za kelihe), in za zlato mašo 5 gld. — Neimenovan 3 gld. — Z Janč čast. g. župnik 3 gld. (za kelihe).

Za uboge s točo poškodovane Dolenjce: Nabirka v Godoviču 2 gld. 70 kr.

Za poškodovane po toči (Kočevje): Č. g. župnik Fr. Šveiger 3 gld.

Za pogorelce v Vel. Pecah v Št. Viški fari: Č. g. župnik Fr. Šveiger 3 gld.

Za opravo ubožnih cerkev naše škofije: Iz Trebnega 35 gld. — Od Šent-Janža zopet 1 gld. 30 kr. — S Homca 20 gld. 32 kr. — Z Nove Oselice 8 gld. 80 kr. — S Ternovega v Ljubljani 20 kr. — Od č. gg. bogoslovcev 13 gld. — Z Grada 19 gld. — Z Dovjega zopet 6 gld. 60 kr. — Z Brusnic 13 gld. — Iz Leš 2 gld. — Od sv. Jakoba v Ljubljani zopet 15 gld. — S Češnjice 5 gld. 32 kr. — Iz Suhora 15 gld. 50 kr. — Č. g. Anton Žlogar 1 gld. — Z Goč 27 gld. — Č. br. Val. Rapè 50 kr. — Od Šent-Vida nad Cirknico 4 gld. — Z Lučin 16 gld. — Iz Škocijana pri Turjaku 10 gld. — Gosposočina Marija Elsner 1 gld.